

umaadeligt Beløb, Landbruget havde i Tilskud i Sammenligning med Industrien. Han begrundede sit Nedskæringsforslag i Fjor med, at Landbruget fik for meget og Industrien for lidt, og talte ikke om, at Industrien har sin store forlods Beskyttelse gennem Toldloven paa 100—120 Mill. Kr., han dækkede over det eller glemte at omtale det, hvad nu Tilfældet var, og det var sikkert det, det ærede Medlem Hr. Pinstrup hentydede til, naar han sagde, at det var den daarlige landbrugsministerielle Samvittighed, der skinnede igennem. Der var navnlig to mærkelige Ting i den Tale. Der var for det første den stærke Fremhæven af Industriens lille Tilskud paa de 77 000 Kr. og for det andet den mærkværdige Udtalelse om den tyske Toldlov. Den var saa mærkværdig, at den vakte Opsigt rundt omkring i Landet og desværre vel ogsaa udenfor Landets Grænser. Denne Udtalelse lød saaledes: „Vi har vel ikke ret meget at beklage os over her i Danmark, hvad angaar Gennemførelsen af den tyske Toldlov.“ Den Bemærkning fik det ærede Medlem Hr. Bording serveret tidt ude omkring. Jeg er vel bekendt med, at det ærede Medlem, da han fik den serveret i Herning, sagde, at han var blevet refereret i et noget knudret Sprog. Jeg tror, at de fire skrivende Væsener refererede det, der blev sagt, enten det nu var knudret eller glat, men den maatte sikkert være ubehagelig at faa serveret igen.

Nu forstaar det ærede Medlem Hr. Bording ikke, at Venstre, som i Fjor i saa stort Tal gik imod hans Nedskæringsforslag, nu gaar med til det foreliggende — det var det, den højtærede Minister talte om —, og det er dog saa ligetil. Den Gang sad nemlig det ærede Medlem Hr. Bording i en Regering, der ikke paa andre Omraader vilde respektere, at Kronen var steget til 97. Det, vi vendte os imod, var, at andre Ting ikke skulde revideres, men at Landbruget skulde skæres ned, samtidig med, at man syslede med store Milliontilskud og Laan til Industrien. Det, vi vendte os imod, var, at den daværende Minister vilde piske paa den Hest, der havde den korte Hammel og give den anden Hest Havre, og det syntes vi var meningsløst, de skal behandles nogenlunde ens, det maa da navnlig en Landbrugsminister vide. Da vi nu er kommet til at tale om de

fraværende, maa jeg sige, at jeg finder, at det taler til Ros for det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen, at han ogsaa gik imod denne ensidige Nedskæring.

Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Bording, der ellers synes jeg, er en ret besindig og moderat Socialdemokrat, nedlod sig til at bruge Udtrykket: Storbondelov, og jeg synes, at den Motivering, han gav ved at pege paa Tilskuddet til Hesteavlforeningerne, var meget lidt værd, for det gaar jo ned fra 80 000 til 50 000 Kr., og det er dog en ret stærk Nedskæring. Havde vi ikke haft Krisetilstanden for Hesteavl og Hestehandelen, kunde jeg ønske, vi var kommet længere ned, og i saa Fald tror jeg, vi kunde have taalt det, men vi er, som sagt, inde i en slem Krisetilstand for Hesteavl. Men at det, at vi gaar ned fra 80 000 Kr. til 50 000 Kr., kan være et Bevis for, at dette er en Storbondelov, det er ikke til at fatte, navnlig naar man husker paa, at det er første Gang, man søger at drage de smaa Landbrugere, Husmandsforeningerne, med ind i Dyrskuearbejdet. Jeg forstaar ikke rigtig, hvor det ærede Medlem har sine fornuftige Tanker henne.

Det ærede Medlem kom ogsaa med en anden mærkelig Udtalelse, nemlig at det var lettere for de store Landmænd at drage Fordel af Kvægavls- og Kontrolforeninger end for de smaa Landmænd. Jeg vil sige, at det er lettere for det store Landbrug at undvære dem end for de smaa Landbrugere. Jeg har for nogle Aar siden — og heldigvis ikke senere — her og der paa Landet set Forsøg paa at oprette Husmandskvægavlforeninger. Det var nogle ejendommelige Fremtoninger; der kunde man komme til at trække baade en hel og en halv Mil for at komme hen til en fælles Tyr. Jeg kan ikke se andet, end at det er klogt, at Husmændene og Gaardmændene, det mindre og det større Landbrug slutter sig sammen derom, og dér er Kvægavlforeningerne et udmærket Hjælpeapparat at have. Derfor synes jeg, det betyder en Haandsrækning til de smaa Landbrugere, og at det er noget, der tyder paa, at det ikke er en Storbondelov. Noget lignende gælder Kontrolforeningerne, der ogsaa er udmærkede for de smaa Landbrugere. En lille Landbruger, der bor ved Siden af en stor